

AK-29

Druhý ročník, sedmnácté číslo, datum tum tum, cena 10Kč do první natažené ruky, kterou potkáte
Spolupracovali: Jiří Kačur, Johann Sebastian Cháb, Jonáš Jenšovský jakožto Golemův šém při hře v kuličky

Rozhovor s Jiřím Kačurem, kolesem na moři se pohupujícím

Definujte velkou literaturu.

Myslím si, že je tady na místě zvolit naprosto jednoznačnou definici, neboť jinak se kvůli rozdílnosti přístupů k této vážné záležitosti nikam nedostaneme. Volil bych tedy definici, čím více stran tím větší literatura.

Byl jste někdy na Velké pardubické?

Četl jsem si svého času několik detektivních románů z dostihového prostředí od brita Dicka Francise a od té doby mne přešly všechny chutě k návštěvám podobných podniků.

Kolikamístný autobus byste musel přistavit, kdybyste chtěl odvést všechny autory velké literatury na exkurzi do rudných dolů?

Posadil bych tam sebe a vás. Protože jinak si opravdu nedokáží vybavit někoho na tak vysoké úrovni, aby byl hoden účasti takového výletu

Kdo a proč byl posledním velkým autorem?

Dobrá. Vy mne nutíte, abych konečně vyjádřil konkrétně, což dělám velmi nerad, protože nepřítel cíhá všude, ale mám takový nejasný pocit, že by to mohl být Robert Musil, mimo jiné také proto, že svůj jediný román Muž bez vlastností ani nebyl schopen díky neblahým okolnostem panujícím ve střední Evropě ve třicátých letech minulého století dokončit a přesto má ta věc snad pomalu tisíc stran, takže nám to zapadá do naší definice, ale samozřejmě Gorkého ŽIVOT KLIMA SAMGINA má také mnoho stran, ale chybí tam šíře rozhledu a výše nadhledu a dokonalost stylu a mnoho jiného.

Jak asi bude podle vás vypadat velká literatura řekněme za dvě stě tisíc let?

Na to by vám mohl asi nejlépe odpovědět Ašram Ašarol, velitel hvězdné flotily mimozemšťanů, umístěné nedaleko hranic naší sluneční soustavy. Vidí do budoucnosti a já s ním jsem ve spojení, protože si mne vybrali jako budoucího prezidenta zeměkoule. Ašrame, Ašrame ...po chvíli mlčení v transu pan Kačur navázal na přerušenu nit své odpovědi...ale už jenom bohužel nesrozumitelně blekotal, takže pokud chcete znát odpověď o budoucích osudech velké literatury, musíte se pokusit o spojení s Ašramem sami. Telefonní číslo můžete obdržet v naší redakci u pana Chába. Poplatek za vyřízení je pouhých deset eur. Ano EUR, protože my v redakci stále jednotně měně věříme a někteří si dokonce cpou bankovky této společné evropské měny do štrozoku

POKRAČOVÁNÍ Z POSLEDNÍ STRANY...DEKU,ABY SI UŽ KONEČNĚ UJASNIL, ŽE VELKÁ LITERATURA JE VELKÝM VÝDOBYTKEM LIDSKÉHO DUCHA, KTERÁ TAKÉ UKAZUJE, ŽE PŘECI NEJDE JENOM O ŽRÁDLO A TEPLU U KAMEN NEBO O NĚJAKÉ ZASRANÉ TZV. VELKÉ IDEJE VHODNÉ LEDA JAKO HAJLZPAPÍR...

Antikvářovo povzdychnutí

Nad Frankfurtským knižním veletrhem, kde můžete vidět na vlastní oči, co to znamená exponenciální růst nade všechny meze, což konkrétně tam znamená být doslova a do písmene zaplavení deseti tisíci knižních titulů včetně krásné literatury. Zkrátka od té doby, co umí všichni psát a číst to začalo jít s literaturou s kopce, čímž tady nechci proboha obhajovat nějaké elitářské stanovisko. Na druhou stranu skýtá ona úžasná literární nadprodukce, alespoň podle neúprosných zákonů pravděpodobnosti, že v té hromadě harampádí může trpělivý lovec pokladů nalézt skvost nedozírné duchovní ceny. Hledání pokladů ovšem zabírá čas a ten dnes skoro nikdo nemá, takže se občas dívím pro koho ta literární velkokekána dnes vlastně pečce svoje housky, ale nelámejme hůl nad současným literárním trhem předčasně. Je to známá věc, že duch svatý nás neosvítí sám od sebe, ale že se také musíme trochu přičinit a tak pro hledače literární kvality vystávají před započítím samotného pátrání nepřijemné otázky, neboť si před výpravou do terénu musí ujasnit, co hledá a podle jakých měřítek poměřuje hodnotu svých dosud nenalezených pokladů. Takže úkol je jasný, najít mezi knižními polotovary sjíždějícími z běžícího pásu nakladatelského průmyslu velkou literaturu. Jedním z měřítek by pravda mohla být i tloušťka spisu, neboť nejeden kousek velké literatury ověřen časem spíše než knihu připomíná popravčí špalek, dalším kritériem by mohlo být PROČ. Jistě není od věci vědět proč se tím vlastně chci zaobírat a ztrácet drahocenný čas nějakou velkou literaturou,takže zde vyvstává CO. Nu ano, co tam tedy chci

Knižní doporučení

Rád bych se v mém literárním koutku věnoval místo doporučování knih z oblasti velké literatury, takových rad a odkazů najdete v různých encyklopediích více než dost, studiu nejpříhodnějších podmínek pro náležitě a bezpečně vychutnání hodnotného čtiva. O tiché, dobře vyvětrané místnosti s krbem a pohodlnými klubovkami a stěnami táfloványými dubovými dřevem a podlahou pokrytou hustým peršanem se nebudu příliš rozepisovat, neboť toto se přeci rozumí samo sebou. Nás budou zajímat takřkajíc psychicko psychistické aspekty, které sebou přináší četba velkých literárních děl, a to prosím již také z toho důvodu, že mnozí jejich tvůrci mnohdy trpěli různými duševními poruchami a proto nám při četbě hrozí tzv. psychický přenos a zejména labilnější povahy by mohli snadno utřpět při četbě takovýchto knih nemalou psychickou újmu, ale abychom se takovýchto pohrom vyvarovali, připravil jsem si pro vás několik doporučení. Takže nezapomeňte si ke křeslu přistavit lavor, protože při četbě některých knih se vám může začít chtít zvracet a vyčistění perského koberce není levná záležitost. Další velmi vhodným pomocníkem pro utišení myslí rozžhavené a rozrušené četbou je kýbl se studenou vodou a utěrkou. Pokud vás při četbě postihne akutní bolest hlavy, odložte knihu, pozor na lavor, a podle stupně rozrušení postupujte tak, že si buď přiložíte mokrou utěrku na rozpálené čelo anebo, pokud to nezabírá, ponořte si do kýble celou hlavu, ale dejte si přitom pozor, abyste zbytečně nepobryndali koberec. Pokud nezabere ani to, nezbyvá než, vychrstnout kýbl rovnou na sebe.Z vlastní zkušeností vím, že třetí procedura již většinou zabere. Dále je vhodné mít po ruce telefon a lékárníčku. Bohužel mnohé pesimisticky laděné romány vyvolávají u čtenářů sebevražedné choutky, a proto je dobré mít po ruce ten telefon a při sebemenším náznaku suicidálních nálad okamžitě volat policii. Pokud to nestihnete, máte tady lékárníčku a neměla by v ní chybět také příručka první pomoci, kterou si před započítím vlastní literární četby opravdu podrobně prostudujte, protože s prořízlými žilami už nebudete mít pokdy

Definice problematiky

Pojem velká literatura navozuje dojem, že existuje i literatura malá. Není tomu tak. Malá literatura není, stejně jako, svým způsobem, není ani literatura velká. O čem tedy bude toto číslo časopisu, ví jen zadavatel (jakýsi Friedrich Reusse), redakce nemá ani tuhu. Definujme si pojem, který nedokáže být skutečností i kdyby se všem ve stejnou chvíli chtělo.

Velká literatura je složena z písmen. Písmena se skládají ve slova, ta zase ve věty. Věty tvoří odstavce (někdy) a ty zase celý opus. Tato definice ovšem pasuje jak na velikány světové literatury, tak na brožurky firmy Avon.

Hledejme dál. Kde je ukryt duch velké literatury?

V myšlenkové výstavbě díla, kde jeden zásadní odstavec stíhá druhý, nehledíc na utržené rány v očích čtenáře? V nadčasovosti sděleného, kdy hovno minulého století páchne stejně intenzivně i nyní? Ano, možná, že právě tato skutečnost dělá z velké literatury ten knihovnický monument, který se přešmatává z roku na rok, z generace na generaci, z knihkupeckých polic na police antikvářské.

Genialita, dá-li se tak nazvat onen šarm nepraktičnosti sepisujícího, velké literatury vodí čtenáře za nosy napříč režimy a ročními obdobími. Nebere ohled na módní trendy, protože je proti jakémukoliv poblouznění tohoto nemravu imunní.

Co je tedy literatura malá?

Slabost myšlenek srovnatelná se slabostí mysli mentálně postiženého? Nu proč ne? Člověk nemůže z očí nad vzrůsností myšlenek stále krváčet. Nebo tendenční podléhání módním trendům? Ale proč ne? Vždyť móda je tu od toho, aby se, do pekel, líbila.

Však při čtení velké literatury odpočívá duše, při čtení té malé ...*Pokračování v časopisu Žena a život č.12 letošního roku na str. 13.*

Filmový krat'as

Předloha filmu Czech Made Man, sám lupič příležitostí života, se rozhodl zničit pro vlastní zisk zábavu poslední generace. Stahování. Upozornil úložný server Ulož.to na skutečnost, že jestli se tam jeho film Czech Made Man objeví dřív, než bude v prodeji na DVD, zničí je. Film se tam objevil pár dní po premiéře v kinech. Milá předloha se tedy pustila do vyhrožování a štvání korporací na tento největší český úložný prostor. Začala tím psát další velkou literaturu českých dějin, kde předloha sama ztělesňuje tu nevyvinutou saň lačnicí po směšném pozlátku pozemských slastí na úkor lidské vzdělanosti. Proberme si výhody stahování a nevýhody nákupu DVD.

Následující řádky nemusí číst milci Ramba a podobných paskvilů Amerického kulturního průjmu.

Nabídka je v této době největším tahounem. Pochopili to mološi hypermarketů, ale molochům filmovým a hudebním to zůstalo utajeno. Nabídka „nelegálního“ stahování je nekonečná. Pokud někdo vzal v Bhútánu do ruky kameru a hodinu s ní šejkoval po poušti, můžete si být jisti, že výsledek po jistém úsilí naleznete a budete moci stáhnout a podívat se naň. Zatím.

Pokud byste se spolehli na distributora, nevíte ani, že nějaký Bhútán existuje.

Stahování je kooperace všech zúčastněných lidí (důležitá skutečnost, lidí!), kdy jeden má – poskytně, druhý nemá – zkopíruje si. Nikomu nic nezmizí. To je v poslední době natolik ošlapaný argument, že už to není ani argument, ale do mramoru vyleptaná pravda.

Korporace mlčí a třesou měšcem. Odměnou za nahrání filmu či hudby na úložný server je člověku dobrý pocit pomoci, kterou poskytl druhému člověku. Ovšem i tady se vyskytují ziskuchtiví mameluci.

Pokud se lidem vezme možnost stáhnout si kulturu „nelegálním“ způsobem, nesmírně zblbne, protože přisun kultury stane se monotematickým. Rozvoj osobnosti bude řídit jen korporace. Jako byste svěřili vlastní hudební budoucnost hudební dramaturgii českých rádií. Kolik let už se hraje v českých rádiích ta nesnesitelně tupá a zároveň stejná hudba? Ne, nikdo si nemůže pamatovat jinou dramaturgii, protože tu žádná jiná ještě nebyla. Kultura má patřit všem. Knihovny se plní knihami, kam může zamířit každý a za mírný poplatek sta korun se rok zaplavovat knihami v řádu tisíců korun. Proč nelobují nakladatelství v parlamentech za zrušení knihoven. Proč sám antikvář Kačur nestojí s transparentem před senátem, když...*Pokračování v závěrečných titulcích filmu [Czech Made Man](#).*

Poetické třestění

a šestý pán Jarmil Bobek
vzal si hovno za přídomek
hnojí tam a hnojí náhle
to je kytek ve futrále

Zprávy z jiné společnosti

* Na otázku kolik, odpověděl profesor Ječný, nemám ánunk. Za tuto odpověď stržil profesor ostrou kritiku a útok na koupelnu od skupiny Anonymous. Od té doby postrádá Ječný kartáček na zuby.

* Anonymous zaútočili na španělské ptáčky, vyjádření z Twitteru dává tušit, že se jednalo o odštěpenou ekovegetariánskou odnož.

* Jedna skupina Anonymous zaútočila na druhou skupinu Anonymous sledování třetí skupinou Anonymous a zmatenými politiky Bhútánu.

* Čas je jen iluze, řekl redakci člen skupiny Anonymous na otázku proč. Redakce neví, jestli odpověď chápe, ale zdárně se o to pokouší.

* Kolem Hradce se přehnal divoký stádo Anonymous. Zoolog Knobloch se za ním rozeběhl. Pomožte s pátráním. Knobloch se ztratil poprvé, ale definitivně. Vypadá jako živočich na fotografii. Druhý zleva.

Dětské okénko

Lze říct o dětské literatuře, že je veliká? Friedrich Reusse, zadavatel tohoto zkormouceného a kontrašpionážního tématu, se nechal slyšet, že ano. Existuje velká dětská literatura, která svou hloubkou a myšlenkovou vyzrálostí předčí velkou spoustu literatury pro dospělé. Dejme tomu takový Medvídek Pů. Postavička, kterou rozkročmo znásilnil Disney a zanechal ji světu jako rozšklebenou bečku lačného nenažranectví, se v původním znění, tedy knižním, blíží až k nirváně. Jeho naivní světonázor se do čtenáře zařízne a nevyřízne ani za pomoci kulometného skalpelu. Ne zbytečně znásilnil právě Disney svou masově vražednou roztomilostí kdejaký kus dětské velké literatury. Bez znásilnění byla by schopna snad i něco říci. Takhle byla násilně umlčena... *Pokračování následuje hned po této větě...* Existuje velká literatura dětských písčovišť, ale moloch korporátní zavezl tato písčoviště chlěvkou mrvou a sám se naň i vysral.

Hudební prozření aneb co v rádiu neuslyšíte i kdybyste se na uši stavěli

Tanya Tagaq je žena urputná. Její hudbou by se dali střilet holubi na střeše, stačí se zaposlouchat do námi nadnesené [ukázky](#), která... *Pokračování v kancionálu vydaném v kakarmelitánském nakladatelství roku 1992 u příležitosti odstoupení katolické církve od močení do kropenek na straně 317, mezi verši „...šel a uzřel, anžto oslice páše s květenou vůkolní hubomletí.“ a „Konečně řešení otázky ekonomického dopadu odpuštění odpustků neodpustitelně zapříčinilo...“, který se nachází v kostele svatého Štěpána v Praze v třetí lavici od oltáře (místo sezení 23) anebo v lavici šesté od oltáře (místo 3), to podle toho, jestli uklízela paní Bětuška nebo paní Květuška. Když tak se můžete optat varhanika (je nahluchlý, takže hlasitěji) nebo místního černoprdelníka Kroupy, který má vše v merku. Autora hudebního prozření bedlivě při sepisování pozoroval z blízkosti třiceti tři (tento počet není náhodný, ale pravítkem předpřipravený) centimetrů a za každou hrubku uštědřil autorovi záhlavec. Autor příštích několik dnů stráví v nemocnici, protože černoprdelník Kroupa v trestající ruce třímá kovový krucifix a přivodil tak autorovi vnitřní krvácení zkombinované s tím vnějším. Květiny můžete posílat do antikvariátu Kačur. Sám majitel je sice autorovi nepředá, ale, jak pravil v pátek 10.2. 2012, chtěl by si otevřít hned vedle antikvariátu květinářství. Takže se tím zaplácnou dvě mouchy jednou ranou, vy budete mít dobrý pocit, že jste tak pěkně soucitní a lidští, a mistr Kačur zbohatne na květeně. Výhody oboustranné jsou z těch lepších.*

Faktický konec

Doba kamenná měla své nepopíratelné výhody. Člověk právě slezl ze stromu. Vyrovnal se vynálezem ohně jakž takž s šelmami a predátory a začal se svým způsobem nudit. Sem tam vydlabal Věstonickou venuši, odběhl si do Lascaux ve Francii namalovat na zeď nějaké to zvířátko a tím to vlastně haslo. Informace se k němu zrovna nehrnuly a on se nehrnul k nim. Vegetoval jako ta květena. Hypoteticky, kdyby člověk té doby slezl ze stromu a posadil se před monitor počítače, co by se stalo. Přečetl by si (v hypotetičnu umí pračlověk co autorovi hypotetična se zamane) zprávy dne. Temnou radostí by si zamnul ruce při přečtení alarmujícího titulku, že šavlozubák je těsně před vyhynutím. Zachrochtal by blahem nad skutečností, že ta zatracitá kosa střední doby ledové je na ústupu, takže do módy přijde konečně ta kožka loni uloveného zajíce, ne pořád ta děsivě kousavá kodiakova plachta. Ale načel by na prainternetu jinou stránku. Tam by zase tvrdili, že šavlozubák nevyhyne, o tom ať si říká kdo chce co chce, ta bestie spíš přezbrojuje a chystá se ovládnout svět i s jeho ohničky. Střední doba ledová, že se jmenuje střední proto, že po ní přijde teprve ta pravá kláda se sněhem ledem a že ani čtyři kodiáci neochráni tu trapnou vrstvičku, co jí pračlověk říká kůže. Jeden kodiáček kardiáček nezahřeje, spíš tu kládu nesnesitelnou zdůrazní. Člověk tamní doby by podrbáním poškádlil pablechy ve vlasech a s ustaranou tváří načel další prastránku. Tam by spatřil křiklavý titulek hlásající, že konec světa se blíží zároveň s koncem doby ledové. Pokud prý sníh roztaje, pralidé i se svými kodiaky ocitnou se náhle po krk ve vodě. Onen jeden stupeň navíc, který vše zapříčiní, že prý uvaří i baterie. Jedinou útěchou pračlověku bude skutečnost, že se i ten ohavný šavlozubák utopí v jednom stupni celsiově. Nače si prafacebook, kde objeví, že jeho žena má status změněný na chtivá, volná, žádoucí. Dcera, že nosí na sběr brouků a kořínků zásadně králičí kožku potřhanou na tom správném místě a synáček, že právě stahuje ne příliš legálně nabytou kýtu z mamuta. Při vypínání té informačně zahlcené věci mu ještě vylétne na monitor stránka s reklamou mistra Kopčema na profesionálně vyhotovené pasti na mamuty za pouhých padesát pazourků. Pračlověk zahlcen informacemi by vzkřiknul do světa. Zahlcen. Jsem radikálně a nezvratně zahlcen zbytečnými informacemi. Kde jste moji berní příbuzní. Ze stromů jste neslezli. Dejte místo, už se šplhám... *Pokračování až naprší a uschne.*

Sjezd politického uskupení Strana

Sjezd Strany proběhl 23.1.2012. Byly definovány nové cíle politiky Strany, jak informuje náš zvláštní zpravodaj Plesnivý. Hlavním bodem programu byla roztržka IT sektoru se sektorem prognostickým. Výsledkem tohoto sporu bylo, že si IT pracovník strany hacknul vlastní počítač a vynesl na světlo boží podvodné machinace prognostické sekce, ve Straně zastoupené ing. Zálesou, kde zmíněný Zálesa prognostikoval předsedovi Strany rozbití huby, pokud nenastolí spravedlnost v rozdělování odměn. Zálesa, po odbytí předsedou, vstoupil do počítačového systému Strany a sám, bez uvážení či porady, seškrтал všem ostatním sektorům veškerý přísun peněz. Kvůli tomu si nemohl např. IT sektor zakoupit nové myši, takže nadále ordinoval s jezevcem nebo sektor výhruzek rozesílal výhružky přilepené k dopisnímu papíru vlastními slinami a spermatem, protože mu došlo lepidlo. Předseď Strany s pohoršením vytáhl svůj velký... *Pokračování na straně 15b časopisu AK-29.*

Antikvářovo pojednání o... jednom raném obraze Čtenář Dostojevského od slavného českého malíře Emila Filly, na němž můžeme vidět sedící postavu muže s mírně vyvrácenou hlavou s zeleno-žlutým obličejem. Na stolku před ním leží rozečtená kniha, patrně nějaký román od Dostojevského, který nepatřil zrovna k vyrovnaným osobnostem a v jeho díle je tato rozervanost přítomna v neobyčejné míře a proto bych právě u tohoto autora doporučoval opatrný přístup, což znamená polknout před započítím četby několik pilulek antidepresiv. Jinou otázkou je, zda-li právě Dostojevský přináší do rodiny nesmrtelných velikánů ducha. Zde se názory převelice různí. Jedni ho zatracují jako potrhleho epileptika, druzí v něm vidí div ne náboženského proroka...

Soutěž...

Soutěž o velké nic.

Proto, abyste vyhráli, nemusíte nic udělat.

Své nic můžete posílat nikam.

Tato soutěž nikdy nekončí.

Karel Novotný ať nic v této soutěži neplánuje. Jeho fotografie rozjetých ježků z minula nám ještě teď straší ve snech.

Výňatek z referátu věnovaného kulturní politice strany, který přednesl na neveřejném a tajném zasedání předseda kulturního odboru bratr Musil.

Sestry a bratři. Najdou se dnes bohužel jedinci a bohužel musím konstatovat, že mnohdy právě lidé obdaření literárním talentem, kteří si myslí a bohužel své názory také šíří prostřednictvím masmédií, že literatura je vlastně taková soukromá záležitost, do níž nemá nikdo kecat a že má sloužit pro rozvíjení tvůrčí individuality a bezpředsudečného uvažování, ale takto to přeci není a nikdy nebylo. Velká literatura má především sloužit velké ideji, a také proto si někdy zaslouží být nazývána velkou, ale nikdo mi nenamluví, že nějaká opilecká individua jakými mnozí literáti bezpochyby byli a jsou, jmenujme jen na okraj jména jako Hašek, Hrabal, Klíma jsou ve své zdegenerovanosti schopna posoudit, co to vlastně je velká idea a právě tady, tady u kořene nastupuje tvůrčí a vedoucí úloha strany, neboť my poučení spisy našich zakladatelů na rozdíl od různých opilců víme, co chceme, kam jdeme a co potřebujeme k dosažení našich cílů. Samozřejmě najdou se i mezi námi vtípkové, kteří si myslí, že s velkými idejemi si můžeme akorát vytříit prdel, ale takové jedince brzy přejde humor, až je jednou nakopeme okovanou botou právě do té prdele. Jsme tady sami a proto si můžeme otevřeně říci jak se věci mají a nemazat si med kolem huby. Ale nyní bych rád obrátil vaši pozornost k výsledkům naší kulturní politiky, které nejsou valné a z analýzy kterou jsem si nechal vypracovat, plyne několik závěrů. Za prvé. Akce nazvaná Knihy mezi lid skončila naprostým fiaskem. V několika obcích byli naši bratři hrubě napadeni surovými a nevzdělanými vesničany. Na některých místech toto násilí přerostlo do zásahu místních hasičů, protože rozvášněný dav analfabetů nám zapálil naše pojízdné knihovny. Výsledek analýzy mluví stroze a jasně. Nabízet lidem v tlapáčích Jiráska, Řezáče nebo Fučíka či Gorkého vede pouze k zjitřeným náladám a jasnému závěru, že lid opravdu nechápe pravé úkoly velké literatury, která by jej měla povznášet a vzdělávat v duchu našich stranických ideálů a jak je vidět, lid na ně patrně není ještě připraven. Sešli jsme se na našem tajném zasedání, abychom se společně zamysleli nad dosavadními neúspěchy a vyvodili z nich patřičné závěry. Dovolím si, před otevřením diskuse, shrnout své postřehy, které předkládám k dalšímu posouzení, Zdá se, že na velkou literaturu sere pes a že tudy cesta nevede a že místo velkých ideálů budeme muset volit pro dosažení dobrých volebních výsledků přizemnější cíle. Kdo má zájem o podrobnosti, může si příslušnou studii vyzvednout u mne v sekretariátu vždy ve čtvrtek mezi druhou s třetí. Takže co dál, když velká literatura selhává, ale ideje, zdůrazňuji velké ideje, tady jsou? Budeme muset vytvořit komisi, která by se touto záležitostí zabývala a podle výsledků práce této komise budeme uvažovat jak dále s naší kulturní politikou. Ale již teď se ukazuje, že psané slovo je na ústupu a že budeme muset pro šíření našich idejí více využívat rozhlas a film...

VYJÁDRĚNÍ REDAKCE K UVEDENÉMU VÝTAHU.

Důrazně se distancujeme od krajně zcestného uvažování příslušníků krajně levicového křídla naší strany a vypadá to, že jim budeme muset na příštím sjezdu přistříhnout křídla a to už jenom proto, že také někteří členové naší redakční rady jsou opilecká individua prvního řádu a nechci být příliš konkrétní, ale zejména redaktor Cháb by si už měl dát s tím chlastem trochu pokoj, ale přestože jsou tito jedinci stále namazaní, jsou schopni obohacovat naši společnost trvalými duchovními hodnotami, což se o bratru abstinentu Musilovi nedá v žádném případě říci, neboť tento nedouk naprosto nepochopil o co v případě velké literatury opravdu jde a proto jsme se v redakci rozhodli, že mu dáme

Pohled z rakotoplánu vás přesvědčí o tom, že není žádná velká literatura, že nejsou žádné velké lidské osudy. Není nic, než úžas nad tím, že jsme to, co jsme i když vůbec nejsme tím, čím,...

...Pokračování na straně 68 Marzova jídelního lístku dějin. Hned za požráním neolitu.

